

اثرات تنش خشکی بر روی دانه‌های حاصل از بذور چند توده بادام ایرانی
علی طاهری^۱، ذبیح‌اله زمانی^۲، علی وزوایی^۳ و کاظم پوستینی^۴

۱- دانشجوی سابق کارشناسی ارشد باغبانی

۲ و ۳ و ۴- اعضای هیئت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

دانه‌های حاصل از چند توده از بادامهای ایرانی در سالهای ۷۷ و ۷۸ در دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران تحت تیمارهای تنش خشکی قرار گرفتند. بذور جمع‌آوری شده از چهار منطقه عمده کشت بادام (آذربایجان شرقی، خراسان، چهارمحال و بختیاری و کرمان) در گلدانهای نایلونی و خاک مخلوط سبک کاشته شدند و پس از رشد اولیه نهالها تیمارهای تنش به روش تأخیر در آبیاری بر روی آنها اعمال گردید.

تجزیه آماری داده‌ها نشان داد که افزایش فواصل آبیاری موجب کاهش در اندازه سطح برگ، رشد طولی شاخه، وزن خشک شاخه و ریشه، پتانسیل آب برگ و محتوای نسبی آب برگ می‌شود. به علاوه، نهالهای حاصل از توده‌های بذری از نظر افزایش نسبی وزن خشک شاخه با دوره‌های آبیاری اثر متقابل نشان دادند که می‌تواند برای برنامه‌های اصلاحی بادام در رابطه با افزایش تحمل خشکی مفید باشد.